

IOANNIS FABRICII MONTA- NI POEMATA.

Sylvarum liber vnus.

De consulibus Tigurinis lib. primus.

De Vvilhelmo Thellio Elegia.

CVM EPITHALAMIO IO-
annis Alti Francobergensis.

TIGVRI APVD GESNEROS
fratres.

4 IOANNIS FABRICII
Ditarit, tenui sub lare, pauperes,
Degemus Phrygijs conditionibus.

AD PETRVM LOTICHIVM
secundum, poetam.

Petre quo primum duce sacra Phœbi,
Et nouem vidi latices sororum,
Nos amor quando sociauit ambos
Martis in vrbe.

Quem per obstantes sequiturus alpes,
Et maris cœcos fueram tumultus:
Cur tot inter nos iacet & locorum?
Atq; viarum?

Vltimos nam tu, procul orbe nostro,
Gallia fines habitas remotæ:
Me fouet felix Tigurum, beatos
Inter alumnos.

Forte dum longum furit, & cruentum
Pertinax Bellona quatit flagellum,
Quæris an nostra regione pax, an
Bella morentur.

Otium nobis bona fata præstant:
Alma pax & rura Ceres frequentant:
Præter hunc nostrum reliquis sed omnis
Disidet orbis.

Iam frequens Turcis equitatur Ister:
Thraciæ passim volitant sagittæ:
Audit armorum strepitus Vienna,
Audit equorum.

Heu scelus nunquam satis expiandum,
Barbaros hostis cumulat triumphos:
Imperi captas inimicat vrbes

Cæsaris ira.

Quamdiu hostiles abolebit ignes
Ciuum sanguis? miser an colonus
Semper in syluis latitabit altis,

Rure relicto?

Ergo ubi murus stetit, & senatum
Cuius vidit dare iura plebi,
Mox feras antrum nemorale densis

Occulet umbris?

Quaę fecundis operatus aruis,
Bos iugo robustus aratra traxit:
Surgat incultis seges alta spinis?

Sentaę sylua?

Scilicet ne tu patria ruinam
Cerneres coram, procul exul erras,
Qua diem sol occiduum tepentes

Condit in undas.

O mihi tantum Deus addat aui
Insuper, quantum satis est videre,
Ferreos enses, galeasq; duro

Vomere versas.

Ultimus cum te mihi reddat orbis:
Iamq; securus maris & viarum,
Gentium mores memores, & vrbes

Ordine visas.

Quasq; sol terras medio profundo

Aspicit: quas Oceanus remoto

Summouet ponto, tumidisq; late

Distinet undis.

Hunc diem curru properante Phœbus

Suscitet: nunquam metuum deinceps,

Debitam fatis, meliore cura

Reddere vitam.

AD CHRISTVM IESVM.

Ah velle quenquam viribus,

Suaq; sanctimonia,

Sedare iusti numinis

Iram: tibi sit gratia

IESV, tuo qui sanguine

Noſtro mederis vulneri.

Vt prima nos dies malos

Vidit, videbit vltima.

Errauimus velut pecus

Omnes, viam quisquis suam:

Omnes egemus gloria

Simul, ſupremi numinis.

Quis eſt homo? qua dignitas

Eſt omnium mortalium?

An qua virentis graminis

Quod falce meſſor demetit?

Qua pulueris? quem diſſipat